

nemôže, nemajúc k tomu zákonnej obžaloby, ktorá vyžaduje určitých náležitostí, tu nesplnených, Ponevác iné ustanovenie zákona, neviazané na túto podmienku, v úvahu neprichádza, môže sa o čine uvažovať len s hľadiska zažalovaného prečinu podľa § 14 č. 5 zák. na ochr. rep., ktorého náležitosti však nie sú dané.

Obžalovaní P. K. a L. M. prizvukovali svojimi zistenými výrokmi »hanba vláde, dolu s vládou« práve len urážkam predošlého obžalovaného, smerujúcim proti vláde, ich výkriky nedotýkajú sa ani len náznamom republiky a neboly preto spôsobilé hanobiť republiku. Pre odsúdenie pre prípadnú urážku vlády nie je ani u nich zákonnej obžaloby. Dotyčne zažalovaného prečinu podľa § 14 č. 5 zák. na ochr. rep. bol pre nedostatok jeho skutkovej podstaty vyneseny podľa § 33 odst. 1 nov. k tr. por. oslobodzujúci rozsudok ohľadom všetkých obžalovaných (§ 326 č. 1 tr. por.). Najvyšší súd, uvažujúc o eventualite kvalifikácie trestného činu obžalovaných P. K. a L. M. za prečin schvaľovania trestného činu J. K-ého podľa § 16 č. 1 zák. na ochr. rep. v smysle mienky generálnou prokuratúrou pri verejnom roku prejavenej, nemohol shľadať v ich výkrikoch ani tento trestný čin. Prečin podľa § 14 č. 5 zák. na ochr. rep. obžalovaný J. K. podľa právneho názoru najvyššieho súdu nespáchal; v tomto smere nejde tedy o schvaľovanie takého trestného činu druhými obžalovanými. Ich prizvukovanie k prípadnému trestnému činu J. K-ého podľa zákona o ochrane cti zakladalo by však ten istý trestný čin ako priamych páchatel'ov, o ktorom pre nedostatok zákonnej obžaloby, ako už vyššie bolo uvedené, súdiť nemožno.

Čís. 4669.

Požiadavku § 238 tr. zák., že trestné pokračovanie pre zločiny uvedené v §§ 232—237 tr. zák. možno zpravidla zahájiť len na návrh poškodenej strany, je vyhovené, jestli otec nezletilej poškodenej súkromný návrh, učineny matkou, dodatočne včas schválil.

(Rozh. zo dňa 23. marca 1933, Zm IV 104/33.)

Dňa 1. septembra 1928 dopustil sa obžalovaný B. R. na nezletilom dievčati zločinu podľa § 233 tr. zák. Ešte ten istý deň matka nezletilej poškodenej učinila u četníctva súkromný návrh v smysle § 238 tr. zák. a otec — taktiež v ten istý deň — keď mu to sdělila, tento jej zákrok schválil slovami: »Dobre si učinila!« Oba s údy nižších stolíc uznaly návrh matkin za dostatočný, považujúc ho za učineny z poverenia otca ako zákonného zástupcu nezl. poškodenej, a uznaly obžalovaného vinným.

Najvyšší súd zmätočnú sťažnosť obžalovaného zčasti zamietol, zčasti odmietol a uviedol

v dôvodoch:

Dôvod zmätočnosti podľa § 385 č. 1 c) tr. p. spatruje sťažovateľ v tom, že vrchný súd vynesol odsudzujúci rozsudok, ačkoľvek zavedenie trestného pokračovania vylučuje tá okolnosť, že otec, ako záko-

nitý zástupca nezletilej poškodenej, — ktorý v súdenom prípade jedine je oprávnený podať súkromný návrh (§ 238 tr. zák.), — tento návrh predostrel po uplynutí 3 mesiacov a návrh matky by bol platný iba vtedy, keby otec návrh so svojej strany výslovne schválil a toto schválenie v 3mesačnej lehote príslušnej vrchnosti alebo súdu sdělil, čo sa však nestalo. Zmätočná sťažnosť v tejto časti je bezzákladná. Najvyšší súd v tomto bode poukazuje na správne dôvody vrchného súdu, pre ktoré tiež má za to, že tým, že otec nezletilej poškodenej dodatočne, dozvedevši sa o trestnom čine a o podaní súkromného návrhu učeného svojou manželkou, tento návrh včas schválil, — byly splnené podmienky § 238, § 112 a 113 odst. 1 tr. zák. a nebolo treba, aby otec, čo zákonitý zástupca, tento svoj súhlas aj pred vrchnostami alebo úradnými orgánmi uvedenými v § 89 tr. p. znova opakoval.

Čís. 4670.

Nevyrozuměl-li vyšetřující soudce soukromého obžalobce o uzavření přípravného vyšetřování po rozumu 2. odst. § 112 tr. ř. zvláštním usnesením, doručeným mu do vlastních rukou (§ 79 odst. 2 tr. ř.), nýbrž zaslal-li spisy jinému soudu s dožádáním, by soukromý obžalobce ve lhůtě do spisů nahlédl a v další čtrnáctidenní lhůtě podal další návrhy, nenastal zánik žalobního práva podle § 112 odst. 2 tr. ř., podal-li soukromý obžalobce obžalobu ve 14denní lhůtě po nahlédnutí do spisů, jímž teprve zvěděl o obsahu dožádání, třebaže nedodržel lhůtu k tomuto nahlédnutí určenou.

Subjektivní promlčení podle § 50 pův. zák.

V odstavci prvním § 23 čís. 3 zák. čís. 218/1926 jsou stanoveny podmínky zákonné licence pro samostatné literární celky, které svou podstatou jsou dílem vědeckým. Slova odstavce druhého § 23 čís. 3 »Totéž platí o sbírkách...« vztahují se na všechny podmínky stanovené v odstavci prvním. Platí tedy i pro sbírky zmíněné v odstavci druhém všechny podmínky prvního odstavce, stanovené pro samostatné literární celky, které jsou svou podstatou dílem vědeckým.

Nový zákon o právu původském nepřipouští možnost sestavit školní sbírku z kterýchkoliv děl několika autorů, nýbrž dovoluje převzítí beze souhlasu autora do sbírky uspořádané k potřebě školní jednak jednotlivá drobná vydaná díla, jednak jednotlivé náčrty a obrazy z vydaných děl jen k vysvětlení textu. Další podmínkou je, by sbírka sloužila potřebě školní, po případě vyučovací; toto určení musí být zřejmé z vnitřního obsahu díla, nikoliv jen z formálního označení na titulním listu (obalu) nebo v předmluvě; účel školní nebo vyučovací musí být přiměřený a základní, vyplývající z výběru a uspořádání látky; tento účel díla nevylučuje však okolnost, že jest ho vedle toho používáno také k jiným účelům.

Sbírkami k potřebě školní a vyučovací po rozumu druhého odstavce čís. 3 § 23 zák. čís. 218/1926 nelze rozumět jen čítanky a učebnice, nýbrž spadají sem i jiné učebné pomůcky, které svým uspořádáním sle-